ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ. 13-72

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ 31-534
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 720	Έτησία	£ 2.0.0
Έξάμηνος	» 360	Έξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Άμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
13
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1938
Ἀνατολή ἡλίου 7.43'— Δύσις 5.25'
Ἑρμόλου, Στρατονίκου μαρτύρων

Η ΒΡΕΦΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΣ

Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων πολυτίμων πληροφοριῶν, αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Δοντᾶ ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν περὶ τῆς διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς θνησιμότητος εἰς τὴν χώραν μας, ἡ πλέον ἀξιοσημείωτος εἶνε, νομίζομεν, ἡ ἀφορωσα τὴν βρεφικὴν καὶ τὴν παιδικὴν θνησιμότητα.

Τὸ ζήτημα τοῦτο μᾶς ἀπησχόλησε πολλάκις ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς καὶ ἰδίως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐν Ἀθήναις συγκροτηθέντος Βαλκανικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν προστασίαν τοῦ παιωιοῦ, τας ἀρχας τοῦ Ἀπριλίου τοῦ προπαρελθόντος ἔτους. Ἡ βρεφικὴ κυρίως, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ἡ παιδικὴ θνησιμότης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ φαινόμενον, τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἀποφασιστικότητα καὶ ἀποτελεσματικότητα. Ὡς ἀφετηρία δὲ διὰ μίαν τοιαύτην ἀντιμετώπισιν ἠμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν τὰ λίαν ἐνδιαφέροντα στατιστικὰ δεδομένα καὶ αἱ σχετικαὶ παρατηρήσεις τοῦ κ. Δοντά.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα παρατηρεῖται τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικὸν φαινόμενον. Προηγούμεθα, ὡς πρὸς τὰς γεννήσεις, πολλῶν ἄλλων χωρῶν—τῆς Ἰταλίας, τῆς Γερμανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Αὐστρίας—ἐχομεν ὅμως καὶ μεγαλύτερον ποσοστὸν θανάτων ἀπὸ ἄλλας πολλὰς χώρας, γενικῶς δὲ ἡ μεση διαρκεια τῆς ζωῆς ἐν Ἑλλάδι, καίτοι ἐβελτιώθη σημαντικώτατα ἐντὸς τῆς τελευταίας ἑξηκονταετίας, ὑστερεῖ ἐπίσης σημαντικῶς τῆς μέσης διαρκείας εἰς ἄλλας πολιτισμένας χώρας. Τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν κακὴν καὶ πλημμελῆ διατροφὴν καὶ διαιταν ἐν γένει των λαικῶν στρωμάτων, ἡ ὁποία παρέχει τὸν ὀργανισμὸν εὐάλωτον εἰς τὴν φυματίωσιν, συντελούσης καὶ τῆς υπονομεύσεώς του ἀπὸ τὴν ἐλονοσίαν. Καὶ εἶνε προφανὲς ὅτι αἱ συνθῆκαι αὐταὶ ἐπιδροῦν καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης βρεφικῆς καὶ παιδικῆς θνησιμότητος, ἡ ὁποία ὅμως ὀφείλεται εἰς ἄλλας ἀμεσωτέρας αἰτίας. Κατὰ τὰ δεδομένα τῆς ἐν λόγω ἀνακοινώσεως, 35 τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνόλου τῶν θανάτων ἐν Ἑλλάσι κατὰ τὸ 1935 ἠσαν θάνατοι παιδιῶν μέχρις ἡλικίας 5 ἐτῶν. Εἶνε δὲ χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὰς πόλεις οἱ θάνατοι τῶν κάτω τῶν 5 ἐτῶν παιδιῶν ἀναλογοῦν εἰς τὰ 26,5 τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνόλου τῶν θανάτων, ἐνῶ εἰς τὴν ὑπαιθρον ἀνέρχεται εἰς τὰ 38 τοῖς ἑκατόν.

Ἀπὸ παλαιοτέρας στατιστικὰς προκύπτει ὅτι οἱ περισσότεροι θάνατοι παιδιῶν κάτω τῶν 5 ἐτῶν εἶνε θάνατοι βρεφῶν μὴ συμπληρωσάντων τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἡ μεγάλη αὐτὴ βρεφικὴ θνησιμότης ὀφείλεται κυρίως εἰς ἀτελῆ διατροφήν. Εἰς τὴν ὑπαιθρον ἡ μητέρα, ἐργαζομένη καταπονητικῶς εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ εἰς τὸ σπίτι της, ἀτελέστατα δὲ τρεφομένη, δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ παράσχῃ εἰς τὸ παιδί της τὸ γάλα, τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνάγκην. Εἰς πολλὰς ἀγροτικὰς περιφερείας ἡ μητέρα παραλαμβάνει μαζί της εἰς τὸν ἀγρὸν τὸ βρέφος της, σφιγμένο μέσα εἰς σπάργανα προβληματικῆς καθαριότητος, τὸ θηλάζει πρὶν ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν της καὶ τὸ ἀφήνει εἰς τὴν ρίζαν ἑνὸς δένδρου καὶ εἰς τὴν φύλαξιν τοῦ σκυλιοῦ κάποτε ἐπὶ ὥρας πολλάς. Μὲ αὐτὴν τὴν δίαιταν δὲν εἶνε καθόλου παράδοξος ἡ μεγάλη βρεφικὴ θνησιμότης εἰς τὴν ὕπαιθρον. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὁ ὀργανισμὸς τοῦ βρέφους ὑπερισχύσῃ, φθάνει ἡ κρίσιμος ἐποχὴ τῆς «ἀποκοπῆς» ἀπὸ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος καὶ τὸ νήπιον τρέφεται μὲ ὅ,τι προσπαθοῦν νὰ τοαφοῦν καὶ οἱ ἐνήλικοι, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀκόμη δόντια. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε τραγικόν.

Εἰς τὰς πόλεις, ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς μητρικοῦ γάλακτος εἶνε ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς βρεφικῆς θνησιμότητος. Δίδεται εἰς τὰ βρέφη, ἀντὶ τοῦ μητρικοῦ, γάλα νοθευμένον ἢ πάρα πολὺ ἀραιωμένον, ἢ τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη ὑποστῆ ζυμώσεις. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ἡ ἐντερῖτις, ἡ ὁποία θερίζει κυριολεκτικῶς τὰ βρέφη καὶ τὰ νήπια. Ἐὰν εἰς αὐτὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἀμάθεια τῶν γονέων ὡς πρὸς τὰ τῆς ἐν γένει ὑγιεινῆς τῶν παιδιῶν, ἐχομεν ἑπαρκῆ τὴν ἐξήγησιν τῆς μεγάλης παρ' ἡμὶν βρεφικῆς θνησιμότητος.

Ἡ θνησιμότης αὐτὴ εἶνε δυνατὸν νὰ καταπολεμηθῇ, ἂν ὀργανωθῇ καταλλήλως ἡ κατ' αὐτῆς σταυροφορία. Τὸ κράτος κάμνει ἤδη, μέσα εἰς τὸ γενικὸν πλαίσιον τῆς κοινωνικῆς προνοίας, ὅ,τι εἶνε δυνατὸν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν καλυτέρων συνθηκῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ βρέφους καὶ τοῦ παιδιοῦ. Ὁσαδήποτε, ὅμως, ἱδρύματα καὶ ἂν ὑπάρξουν διὰ τὸ παιδί, βάσις τῆς σωτηρίας του θὰ μένῃ πάντοτε ἡ οἰκογένεια. Καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καταβληθῇ διαρκὴς καὶ ἐπίμονος προσπάθεια διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ γενικοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαϊκῶν στρωμάτων — τῆς ὑπαίθρου ἰδίως — καὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μητέρων πρὸ πάντων. Τὸ ζήτημα τῆς καλῆς καὶ ἐπαρκοῦς διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ εἶνε κατὰ πρώτιστον μὲν λόγον ζήτημα οἰκονομικόν, ἀλλὰ καὶ ζήτημα καταλλήλου διαπαιδαγωγήσεως. Ζήτημα καταλλήλου διαπαιδαγωγήσεως εἶνε, εἰς μέγαν βαθμόν, ἡ καλὴ διατροφὴ καὶ ἡ περιποίησις τοῦ βρέφους. Καὶ αὐτὴν τὴν διαπαιδαγώγησιν θὰ ἔπρεπε ν' ἀναλάβουν, μὲ σύστημα ὅμως, οἱ νέοι ἐπιστήμονες εἰς τὴν ὕπαιθρον ἰδίως, ὅπου αἱ ἁπλοϊκαὶ μητέρες ἀποδίδουν κάθε ἀνησυχητικὸν σύμπτωμα τοῦ βρέφους των εἰς «βάσκαμα» καὶ προσφεύγουν εἰς τὰς κατὰ τῆς βασκανίας ἐπωδοὺς εἰδικῶν γραϊδίων.

Θὰ ἦτο ὑποβιβαστικὸν τοῦ πολιτισμοῦ μας, ἂν περιωρίζόμεθα εἰς ἁπλᾶς ἱερεμιάδας διὰ τὴν βρεφικὴν θνησιμότητα καὶ δὲν ἀπεφασίζαμεν ν' ἀντιδράσωμεν θετικῶς ὡς πολιτισμένον κοινωνικὸν σύνολον. Μερικοὶ ἐπιστήμονες, πραγματικῶς ἄξιοι αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος, σαλπίζουν ἀπό τινος τὸ σχετικὸν προσκλητήριον διὰ τὴν κοινωνικὴν αὐτὴν σταυροφορίαν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν βρεφῶν μας.

Τέχνη καὶ ζωή

Μυθιστορήματα καὶ πραγματικότης

Μία ἀληθινὴ ἡρωΐς

Τώρα τελευταῖα ποὺ ξαναζωντάνεψε στὸν κινηματογράφο ἡ παλιὰ ρομαντικὴ ἱστορία τῆς Κυρίας μὲ τὶς καμέλιες, ξαναθυμήθηκε ὁ κόσμος τὴν ἀληθινὴ ἡρωΐδα αὐτοῦ τοῦ δράματος ποὺ τόνομά της σώθηκε ἀπὸ τὴν λήθη χάρις στὴν ἔμπνευση ἑνὸς μεγάλου συγγραφέως, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ υἱοῦ. Ἐπειδὴ ὅλος ὁ κόσμος ξέρει αὐτὴ τὴν ὑπόθεση πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὸ δρᾶμα ποὺ ἄλλοτε παριστανότανε διαρκῶς στὸ θέατρο παρὰ ἀπὸ τὸ ρομάντσο, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Δουμᾶς πρῶτα ἔγραψε τὸ ρομάντσο καὶ ὕστερα ὅταν εἶδε τὴν μεγάλη ἐπιτυχία ποὺ εἶχε τὸ ἔργο του τότε σκέφθηκε νὰ ἐκμεταλλευθῇ αὐτὴ τὴν καλὴ περίσταση καὶ ἔγραψε τὸ δρᾶμα.

Εἶνε τώρα ἀκριβῶς ἐνενῆντα χρόνια ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ Παρίσι γιὰ πρώτη φορὰ τὸ ρομάντσο τῆς Κυρίας μὲ τὶς καμέλιες, ἀκριβῶς τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1848. Τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἂν καὶ ἦταν τότε μόλις εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν, δὲν ἦταν καθόλου ἄγνωστο. Ὁ πατέρας του ἦταν ὁ πειὸ δημοφιλὴς συγγραφεὺς τῆς Γαλλίας στὴν ἐποχή του, ἡ φήμη του εἶχεν ἁπλωθῆ στὰ πέρατα τοῦ κόσμου καὶ τὸ ὄνομά του ἦταν ἔνδοξο. Ἀλλ' αὐτὸ ἦταν ἄραγε σίγουρη ἐγγύηση γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ γυιοῦ ἢ μήπως ἦταν πρόσκομμα; Ἡ δόξα τοῦ πατρικοῦ ὀνόματος πολλὲς φορὲς εἶνε βάρος δυσβάστακτο γιὰ ἕνα γυιὸ ποὺ τὸν πιέζει καὶ τὸν συντρίβει. Ἀλλ' ὁ νεαρὸς Δουμᾶς φάνηκε ἀμέσως πὼς ἦταν ἄξιος γυιὸς τοῦ πατέρα του. Καὶ τὸ ρομάντσο εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία ἀπ' τὴν πρώτη μέρα. Ὁ λός ὁ κόσμος εἶχεν ἐνθουσιασθῆ ἀπ' αὐτό.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἐσκανδάλισε ἀρκετὰ τὸν συντηρητικὸ κόσμο ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Δὲν ἦταν συνειδισμένοι οἱ Γάλλοι ἀστοὶ νὰ βλέπουν ἡρωΐδες ρομάντσων τὶς παρδαλὲς κυρίες τοῦ ἡμικόσμου. Καὶ σὰ νὰ εἶχε βάλει στοίχημα ὁ νεαρὸς Δουμᾶς νὰ ἐξεγείρῃ ἀκόμα περισσότερο τὴν ἀγανάκτηση τῶν συντηρητικῶν εἶχε προικίσει τὴν ἡρωΐδα του μὲ ὅλα τὰ ψυχικὰ προτερήματα, τὴν εἶχεν ἐξαγνίσει καὶ τὴν εἶχε παρουσιάσει σὰν ἕνα ἀθῶο θῦμα τῆς κακίας τῶν ἀνθρώπων. Δὲν ἦταν πειὰ ρομάντσο αὐτὸ τὸ ἔργο, ἦταν μιὰ μικρὴ ἐπαναστατικὴ πρᾶξη ἐναντίον τῆς συμβατικῆς ἠθικῆς ποὺ ἐπικρατοῦσεν ἐκείνη τὴν ἐποχή.

Ἀλλ' ἴσως αὐτὸς νὰ ἦταν ὁ λόγος ποὺ εἶχε τόση ἐπιτυχία τὸ ρομάντσο. Ἡ συμβατικὴ ἀρχὴ εἶχεν ἀρχίσει νὰ κλονίζεται καὶ ὁ κόσμος ἤθελε τότε λίγη περισσότερη ἐλευθερία στὴν ἀτομική του ζωὴ καὶ κάπια χαλάρωση τῶν αὐστηρῶν περιορισμῶν ποὺ ὑπῆρχαν. Πίστεψε λοιπὸν μὲ πολλὴν εὐκολία ὅτι μποῤεῖ νὰ ὑπάρξῃ μιὰ «χαμένη ὅπαρξη», ἡ ὁποία νὰ αἰσθανθῇ ἀληθινὸν ἔρωτα καὶ νὰ θυσιασθῇ γι αὐτόν. Καὶ ὅταν μάλιστα μαθεύθηκε ὅτι ἡ ἱστορία ἦταν ἀληθινὴ καὶ ἡ ἡρωΐδα τοῦ ἔργου ἦταν πρόσωπο πραγματικὸ τότε ἐνθουσιάσθηκε ὁ κόσμος ἀκόμα περισσότερο.

Ἀλλὰ τὸ δρᾶμα ἄργησε νὰ παρασταθῇ δώδεκα ὁλόκληρα χρόνια. Ἂν καὶ τὸ βιβλίο κυκλοφοροῦσε ἀνεμπόδιστα ἐν τούτοις οἱ διευθυνταὶ τῶν θεάτρων δίσταζαν πολὺ νὰ παραστήσουν τὸ δρᾶμα ἀπὸ φόβο μήπως συμβοῦν παρατράγουδα μέσα στὸ θέατρο καὶ ἐκδηλώσεις ἀποδοκιμασίας ποὺ θὰ μποροῦσαν ἴσως νὰ ματαιώσουν τὴν παράσταση τοῦ ἔργου. Ἐπὶ τέλους ἡ πρώτη παράσταση ἔγινε στὰ 1852 καὶ πρώτη Μαργαρίτα Γκωτιὲ ἦταν μιὰ καλὴ ἠθοποιὸς τῆς ἐποχῆς, ἡ μαντάμ Ντὸς ποὺ καθὼς ἀναφέρουν τὰ χρονικὰ εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία σ' αὐτὸ τὸ ρόλο.

Ὁ Δουμᾶς υἱὸς ἀναγκάσθηκε νὰ κάνῃ σκληρὸν ἀγῶνα δώδεκα ὁλόκληρα χρόνια ὅσο νὰ ἐπιτύχῃ τὴν παράσταση τοῦ ἔργου του. Μιλοῦσε καὶ ἔγραφε διαρκῶς γιὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ὑπόθεσή του καὶ ἐξαντλοῦσε ὅλη του τὴν ρητορικὴ δεινότητα καὶ ὅλα τὰ ὅπλα τῆς διαλεκτικῆς του. Προσπαθοῦσε νὰ ξεσκεπάσῃ τὸν ἐγωϊσμὸ τῶν ἀνθρώπων ποὺ οἱ ἴδιοι δημιουργοῦν αὐτὲς τὶς χαμένες ὑπάρξεις γιὰ νὰ ἱκανοποιοῦν τὶς ἐπιθυμίες των καὶ ὕστερα οἱ ἴδιοι τὶς ὁδηγοῦν στὴν καταστροφή. Ἐνῶ σ' αὐτὴ τὴν περίσταση ὁ Δουμᾶς νόμιζε ὅτι οἱ δυστυχισμένες αὐτὲς γυναῖκες ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ παρηγορία καὶ ὅτι ἡ καταφρόνησή τους εἶνε μιὰ καθαρὴ ἀδικία.

"Οσον ἀφορᾷ τὴν ἀληθινὴν ἡρωΐδα τὸ πραγματικὸ ὄνομά της ἦταν Μαρία Ντυπλεσσί. Ἦταν πολὺ γνωστὸ στὸ Παρίσι γιατὶ εἶχε πλούσιους ἐραστές, εἶχε ἀμάξι δικό της πολυτελέστατο μὲ θαυμάσια ἄλογα καὶ ἔκανε τακτικὰ κάθε ἀπόγευμα τὸν περίπατό της στὸ δάσος τῆς Βουλώνης ὅπου τὴν ἐπρόσεχαν ὅλοι γιατὶ ἦταν πολὺ ὡραία καὶ γιατὶ ἡ φυσιογνωμία της εἶχε κάτι τὸ ἐξαιρετικό. Εἶχε πολὺ κανονικὰ χαρακτηριστικά, πρόσωπο ὠοειδές, ἄφθονα μαῦρα μαλλιὰ καὶ μεγάλα μαῦρα μάτια. Καὶ καθὼς τότε δὲν ὑπῆρχεν ἡ συνήθεια νὰ μακιγιάρωνται οἱ κυρίες, ἡ Μαρία ἐμφανιζόταν μὲ τὴν φυσικὴ της χλωμάδα ποὺ τὴν ἔκανε πολὺ συμπαθητική. Φαίνεται μάλιστα πὼς ἦταν ἐξαιρετικὰ χλωμή, πρᾶγμα φυσικὸ ἄλλωστε ἀφοῦ ἦταν φυματική. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ χλωμάδα μαζὶ μὲ τὴν μελαγχολικὴ ἔκφραση τῶν ματιῶν της ἐταίριαζαν πολὺ μὲ τὶς ρομαντικὲς τάσεις τῆς ἐποχῆς. Ἔτσι ἡ Μαρία ἦταν καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς «ὡραῖες» τοῦ Παρισιοῦ, ἀπὸ τὶς πειὸ περιζήτητες κυρίες τοῦ ἡμικόσμου.

Ἡ καταγωγή της ἦταν πολὺ ταπεινή. Εἶχε γεννηθῆ σ' ἕνα χωριὸ τῆς περιφερείας τοῦ Ἀλανσὸν καὶ ἡ παιδική της ἡλικία εἶχε περάσει μέσα στὴν πειὸ μαύρη δυστυχία γιατὶ ὁ πατέρας της ἦταν ἄρρωστος καὶ ἀλκοολικὸς καὶ τὴν ἐβασάνιζε. Σὲ ἡλικία δέκα τεσσάρων ἐτῶν ἔφυγε στὸ Παρίσι φορῶντας ἀκόμα τὰ ξυλοπάπουτσα τοῦ χωριοῦ της. Στὴν ἀρχὴ δοκίμασε νὰ ἐργασθῇ σ' ἕνα ἀσπρορουχάδικο. Ἀλλὰ δὲν ἄργησε νὰ πάρῃ τὸν κακὸ δρόμο καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο βγῆκε στὸ «τροτουὰρ». Πῶς τὴν ἐγνώρισε ὁ μεγάλος ἄρχοντας ποὺ τὴν πῆρε ὑπὸ τὴν προστασία του αὐτὴ τὴν ταπεινὴ «γκριζέτα» ὅπως ἀποκαλοῦσαν τότε αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὶς κοσμπέλλες δὲν εἶνε γνωστό. Τὸ μόνο ποὺ μαθεύθηκε εἶνε ὅτι ὑπῆρξε πολὺ τυχερὴ ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες. Ὁ κόμις ντὲ Γκὶς ποὺ ἀργότερα πῆρε τὸν τίτλο τοῦ δουκὸς ντὲ Γκραμὸν ἐνδιαφέρθηκε γι' αὐτὴν καὶ αὐτὸς τὴν «ἐλάνσαρε» στὸν κόσμο. Ἔτσι ἡ μικρὴ χωριατοπούλα ποὺ φύλαγε στὸ χωριὸ της τὶς ἀγελάδες τοῦ πατέρα της ἔγινε μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες «ὡραῖες» τοῦ Παρισιοῦ.

Πέθανε ἀπὸ φυματίωση στὰ 1847 σὲ ἡλικία εἴκοσι τριῶν ἐτῶν. Καὶ τὸν ἄλλο χρόνο δημοσιεύθηκε τὸ ρομάντσο. Ὁ Δουμᾶς υἱὸς τὴν εἶχε γνωρίσει στὸ 1844 καὶ τὴν ἐρωτεύθηκε ἀμέσως φαίνεται δὲ ὅτι τὸν εἶχε ἐρωτευθῆ καὶ ἡ Μαρία Ντυπλεσσὶ μὲ τὴν ἴδια εἰλικρίνεια. Ἀλλ' ἡ σχέση των δὲν βάσταξε πολὺν καιρὸ καὶ γρήγορα ἐχώρισαν. Καὶ φαίνεται πὼς ἀφορμὴ τοῦ χωρισμοῦ ἦταν τὸ χρηματικὸν ζήτημα γιατὶ ὁ Δουμᾶς δὲν ἦταν τότε καθόλου πλούσιος καὶ ἡ «Κυρία μὲ τὶς καμέλιες» ἦταν ἐξαιρετικὰ ποτλυδάπαν. Ἀπ' αὐτὸν τὸν βραχύβιο ἔρωτα βγῆκε τὸ περίφημο ρομάντσο.

SER

Περὶ τὴν Διάσκεψιν τῆς Βουδαπέστης

Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Οὐγγαρία ἔναντι τῆς ἰταλικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς

Δὲν ἀποχωροῦν ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν

ΡΩΜΗ, 12. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ κύκλοι καὶ ὁλόκληρος ὁ ἰταλικὸς Τύπος ἀποδίδουν ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν σήμερον τερματίζουσαν τὰς ἐργασίας της διάσκεψιν τῆς Βουδαπέστης. Ἰδιαιτέραν προσπαθειαν καταβάλλει ὁ ἰταλικὸς Τύπος ὅπως ἀποκρούσῃ τὰς ἐκ Παρισίων κυρίως μεταβιβαζομένας πληροφορίας, καθ' ἃς ἡ διάσκεψις τῶν τριῶν κρατῶν των πρωτοκόλλων τῆς Ρώμης δὲν πρόκειται νὰ ἱκανοποίηση τας ἰταλικὰς ἐλπίδας καὶ ὅτι τὰ δύο ἄλλα παραδουνάβια κράτη, μολονότι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ στερηθοῦν τῆς ἰταλικῆς προστασίας, δὲν εἶνε διατεθειμένα ν' ἀκολουθήσουν τὴν ἰταλικὴν πολιτικὴν εἰς ὅλας τὰς κινήσεις της.

Τόσον οἱ ἰταλικοί, ὅσον καὶ οἱ αὐστριακοὶ καὶ οἱ οὐγγρικοὶ κύκλοι ἐπιδιώκουν νὰ ἐξάρουν τὰ ἐκ τῆς τριπλῆς συμφωνίας ὠφελήματα τῶν μετεχόντων αὐτῆς κρατῶν, τονίζοντες ὅτι ἡ συνεργασία των, παραμένουσα πάντοτε σταθερὰ καὶ εἰλικρινής, δὲν δημιουργεῖ διὰ τὰ δύο παραδουνάβια κράτη τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀκολουθοῦν πάντοτε τὴν Ἰταλίαν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν της.

Ὁ Οὔγγρος τέως ὑφυπουργὸς καθηγητὴς Ἔλεμερ Χαντός, ἀνασκοπῶν τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα τῶν συμφωνιῶν τῆς Ρώμης, ὑποστηρίζει ὅτι αὗται ὠφέλησαν καὶ τὰ τρία μετέχοντα κράτη.

«Ἐβάρυναν —γράφει— πράγματι πολὺ κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τῆς γαλλοϊταλικῆς συμφωνίας, ἡ ὁποία ὑπεγράφη ὀλίγους μῆνας πρὸ τῆς ἐπιδράσεως τῆς Δουκίσσης ἐπ' ἐμοῦ; Αὐτὸ πιθανῶς δὲν θὰ τὸ γνωρίσω ποτέ. Εἶνε ἐξ ἴσου ἀκαθόριστος ὅπως καὶ ἡ ἐπίδρασις ἡν ἔσχε τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ μας πολιτισμοῦ, ὡς πρὸ ὀλίγου ἀνέφερον. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς γνωρίζω εἶνε, ὅτι ἡ ἐπίδρασις αὐτη εἶνε πάρα πολὺ καλή.

Εὐχαριστῶν ὅμᾶς καὶ πάλιν, κ. Πρόεδρε, διὰ τὴν ἐγκαρδιότητα τῆς ὑποδοχῆς Σας, ἤτις βαθύτατα μὲ συνεκίνησε, δὲν δύναμαι νὰ περατώσω τὸν λόγον μου χωρὶς νὰ εὐχηθῶ ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἧς προϊστασθε.

Ὁ Ἀγγλοελληνικὸς Σύνδεσμος ἐπιδιώκει σκοποὺς πνευματικούς. Εἶνε ὅλως ἄσχετοι πρὸς τὴν πολιτικὴν καὶ τὰς διαμαχομένας ἰδεολογίας. Ἐπιδιώκει νὰ προαγάγῃ καλυτέραν ἀμοιβαίαν συνενόησιν μεταξὺ τῶν δύο λαῶν ἡμῶν εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ πνεῦμα, τὴν τέχνην, τὰ γράμματα καὶ ἐπιστήμας, τὸν ἀθλητισμὸν καὶ τὸν πολιτισμὸν ἐν γένει. Ἰδία δὲ ἐπιζητεῖ νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς νεωτέρας γενεᾶς, νὰ προσεγγίση τὴν ἑλληνικὴν καὶ βρετανικὴν νεολαίαν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ κατανοηθῇ ἡ κοινότης τῶν συμφερόντων αὐτῶν. Πράγματι δέ, ποία ἀποστολὴ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἶνε καλυτέρα; Ἐν τῇ σφαίρᾳ τοιάυτης ἐνεργείας του ὁ Ἀγγλοελληνικὸς Σύνδεσμος προσφέρε πολυτίμους ὑπηρεσίας ἐν τῷ παρελθόντι, καὶ ἡ θερμὴ εὐχή μου εἶνε ὅπως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐξακολουθήσῃ ἐνισχυόμενος καὶ προοδεύων.

Μία ἄποψις τῆς Βουδαπέστης καὶ τοῦ διαρρέοντος αὐτὴν ποταμοῦ Δουνάβεως. Εἰς τὸ κέντρον τῆς εἰκόνος τὸ περίφημον μέγαρον τοῦ κοινοβουλίου καὶ εἰς τὸ βάθος ἀριστερὰ ἡ νῆσος τῆς Μαργαρίτας καὶ ἡ ὁμώνυμος γέφυρα

γνωμοσύνην των πρὸς τὴν Ἰταλίαν διὰ τὰς ὑπηρεσίας αὐτάς. "Οταν ἡ ἰταλοαβησσυνιακὴ σύρραξις ἔλαβε δραματικὴν μορφὴν καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, χαρακτηρίζον τὴν Ἰταλίαν ὡς παραβιάζουσαν τὰς συνθήκας, ἐζήτησε τὴν ἐπιβολὴν κυρώσεων, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Οὐγγαρία, παραβλέπουσαι σημαντικὰ συμφέροντα, διέσπασαν τὴν ἑνότητα τοῦ μετώπου τῶν κυρώσεων. Καὶ ὁλόκληρος ὁ κόσμος κατενόησε τὴν ὀρθότητα τῆς συμπεριφορᾶς των μικρῶν κρατῶν. Ἡ Αὐστρία ὠφειλε ν' ἀνταποδώσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν τὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν τῆς εἶχε παράσχει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀμυντικοῦ ἀγῶνος της ἐναντίον τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καὶ ἡ Οὐγγαρία ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην της διὰ τὴν συμπάθειαν, τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσεν ἡ Ἰταλία πρὸς τοὺς οὐγγρικοὺς πόθους διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συνθηκῶν».

Ἀλλὰ τὰ δύο παραδουνάβια κράτη δὲν εἶνε διατεθειμένα νὰ ὠθήσουν τὴν πρὸς τὴν Ἰταλίαν εὐγνωμοσύνην των μέχρι πλήρους ὑπονδυλώσεως εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ρώμης καὶ θὰ προασπίσουν τὴν ἐλευθερίαν των κινήσεων καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν των ζηλοτύπως. Ὑπεραμυνόμενα πάντοτε τῶν συμφωνιῶν τῆς Ρώμης αἱ ὑποῖαι συμφέρουν εἰς αὐτὰ σημαντικὴν ἐνίσχυσιν, διακηρύσσουν ὅτι δὲν ὑποχρεοῦνται ἐκ τῶν συμφωνιῶν καὶ τὰς τρία μετέχοντας κράτη.

Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Οὐγγαρία ὀφείλουν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς Γενεύης διότι τὰ ἔσωσεν ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν κατάρρευσιν, τοὺς ἀπαγορεύει νὰ ἀποσυρθοῦν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ Αὐστρία ἐπίσης ἔχει ἀνάγκην τῆς ἠθικῆς ὑποστηρίξεως καὶ τῆς πολιτικῆς ἐνισχύσεως τῶν δυτικῶν δυνάμεων, ἐνῶ ἡ Οὐγγαρία ἐλπίζει ὅτι ἡ ἀποχώρησις τῆς Ἰταλίας θὰ ἐπηρεάσῃ εὐνοϊκῶς τὴν ταχείαν ἀναθεώρησιν τοῦ Συμφώνου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ἄρθρου 10 ὀποίου ἐπιβάλλει τὸν σεβασμὸν τῶν ἀδίκων ὅρων τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης».

Ἡ Ἰταλία προβλέπουσα τὴν τοιαύτην ἄρνησιν τῶν δύο μικρῶν κρατῶν, ἐτόνισεν ὅτι οὐδεμίαν πρόθεσιν ἔχει ν' ἀναγκάσῃ τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν νὰ τὴν ἀκολουθήσουν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν της. Μολονοτοῦτο αἱ φασιστικαὶ ἐφημερίδες δὲν παύουν νὰ τονίζουν ὅτι τὰ δύο μεσευρωπαϊκὰ κράτη ὀφείλουν νὰ μιμηθοῦν τὴν Ἰταλίαν.

Ὁ ἐκφράζων ἐγκυρότερον τὰς γνώμας τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως κ. Γκάϋντα τηλεγραφεῖ ἀπὸ τὴν Βουδαπέστην εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Ἰταλίας» ὅτι αἱ κυβερνήσεις τῆς Βιέννης καὶ τῆς Βουδαπέστης ὀφείλουν νὰ ἐγκαταλείψουν «τοὺς καιροσκοπικοὺς διστάγμούς των καὶ τὴν διάθεσιν τῆς φιλίας πρὸς ὅλας τας παρατάξεις, ἔστω καὶ ἀντιθέτους, μὲ

Θεάματα

Μάρθα Ἔγκερθ

Μποέμ

Ζὰν Κεπούρα

(Ἀπογευματιναὶ — Ἑσπεριναὶ)
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ. 3 καὶ 5.30 μ.μ. «Τὸ δεύτερον τῆς Λαίδης Γουΐνδερμῆρ».
ΑΤΤΥΚΟΠΟΥΛΟΥ. «Ὁ γυναικαρᾶς».
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ζωῆς».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα».
ΜΟΝΤΙΑΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ζωῆς».
ΟΛΥΜΠΙΑ. («Ἐλ. Μελόδραμα»). Σάββατο μ.μ. «Μαντὰμ Μπατερφλάι».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Νοσταλγία».
ΚΡΟΝΟΣ. «Ἔζησα ἀλώβητα τὰ ζόφωτα».
ΟΡΦΕΥΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἐρημίτισσας».
ΠΑΛΛΑΣ. «Σκλάβοι ὁ Λαβρεντίου».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἐδῶ ἀγάπη».
ΡΕ. «Ὁμάδα δολοφόνων».
ΣΙΝΕΑΚ. Ἑκάστην κλπ. ἀπὸ 10 μ.μ.
ΣΙΝΕΜΟΝΤ. Νέα καὶ ἐπίκαιρα καὶ Ἑλληνικὰ κινηματογραφήματα.
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Πλούσιος».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Πλούσιος».
ΦΑΝΤΑΣΙΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἐρημίτισσας».
ΦΕΜΙΝΑ. «Πλούτος φωτιᾶς».
ΕΚΘΕΣΕΙΣ. «Τὸ ψηλὸ βουνὸ» Νίνας Πετροπούλου.
ΙΡΙΣ. «Ὁ στρατιώτης πέθανε τὴν αὐγὴ».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Τὸ ἀγαπημένο παιδί».
ΟΥΡΑ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ζούγκλας».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τὸ 9 ἀνημποδόδολο».
ΑΡΗΣ. «Ἐξ ὑπογείου τῆς Γαλλίας».
ΑΣΤΥ. «Ἐγγονὴ Πάμπη γυναικαρᾶς».
ΕΛΛΑΣ. «Ὁ ἥλιος τοῦ Τεξάς».
ΗΡΑΙ. «Πόρτ Ἀρθούρ».
ΜΑΖΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ. «Ἐκεῖ πολιτεύομαι μὲ καρδιά».
ΡΕΞ. «Ἐβδομὰ κ' στὸ τρελλοκὸ ἐγκλημα».
ΡΟΖΙΛΑΝΔ. «Ἡ πατρίδα».

Πειραιῶς καὶ Προαστείων

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ὁ Πειραιώτης».
ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ζούγκλας».
ΔΑΦΝΗ. «Βασίλειον Βικτωρίας».
ΚΑΛΙΟΡΡΟΗ. «Ἀγγλίας τοῦ σκότους».
ΠΑΛΑΣ. «Ὁ θησαυρὸς τῶν κωφῶν».
ΡΕ. «Δολοπλοκίες μὲ φούστες».
ΣΠΕΝΤΖΑ. «Ἡ γυναῖκα καὶ σκυλος».
ΦΟΙΒΟΣ. «Τραγούδησε τοὺ Πάτσυ».
ΧΑΙΓ-ΛΑΪΓ. «Ἡ ἐφ' ἅπαξ ἀναμπουμπούρα».
ΚΡΟΝΟΣ (Ν. Ἰων.). «Ἐδῶνα ἀστεῖγγανα».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Ἐκδότης — Ἐκτύπωσις — Πλατεῖα Ὁμονοίας 19

μενον δυμάτιον, ὅπου ἐπεδόθη εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ πόνου του διὰ τὴν κένωσιν τῶν γενητικῶν του ὁργάνων εἰς φίλου παυσιλύπου, φαίνεται δὲ ὅτι τὸ πείσιο του δὲν ἀντέχει εἰς τὴν ὑγρασίαν τοῦ τόπου καὶ ἀρχίζει νὰ λιώνῃ, ὑπεχρεώσε πρατροπαθῆν δωμάτιον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπεδίδετο εἰς τὴν μέν, ἀλλ' ἐκαίρευε καὶ στὸν ἐξώστη. Εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν προσπάθειαν ἡ νέα ἐνοικιάστρια ἀφιέρωνε ὅλον τὸν παρέδιδεν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἀφθονίας τῶν ἐδεσμάτων. Εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν προσπάθειαν ἡ νέα ἐνοικιάστρια ἀφιέρωνε ὅλον τὸν χρόνον της καὶ ὅλην τὴν ἐνέργειάν της. Ἀλλ' ὅταν ἔφθασε τὸ μεσημέρι, ἡ ἀπόλαυσις τῶν ἐδεσμάτων ἐπαυε καὶ ἐπεδίδετο εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕπνου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον της 12ης Ἰανουαρίου, κλείσιμον μεσημέριας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσὸν	Εἰς δραχμὰς
1881 ... 3525	Βάμβαξ Μάρτ. 1.450
1884 ... 3525	Βάμβαξ Ἀπρ. 1.450
Παγίου ... 3670	Πρίν. Μαΐ. 1.40 —
Παγίου ... 3670	Πρίν. Ἰούλ. 1.40 —
Ἐπιτοκ. ... 3670	Ἐπιτοκ. 1.50 —
Σ.Ο. Ἐπιτ. ... 3670	Σ.Ο. Ἐπιτ. 1.50 —
Ἀγροτ. ... 3350	Ἀγροτ. 1.50 —
Ἀγροτ. ... 3350	Ἀγροτ. 1.50 —
Ὑφ. Τρικκ. ... 3350	Ὑφ. Τρικκ. 1.50 —
Ὑφ. Τρικκ. ... 3350	Ὑφ. Τρικκ. 1.50 —
Ἀμοιν. ... 3350	Ἀμοιν. ...

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΑΥΣΤΡΙΑ ΚΑΙ Η ΟΥΓΓΑΡΙΑ ΕΓΚΡΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΑΞΟΝΟΣ ΡΩΜΗΣ - ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βουδαπέστης, ὅτι ἡ Τριμελὴς Διάσκεψις ἐπεράτωσε σήμερον τὰς ἐργασίας της τὴν 5ην μ. μ.

Τὸ ἐκδοθὲν ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν ἀνακοινωθὲν ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Οἱ συνελθόντες ἐνταῦθα ὅπως διασκεφθοῦν ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν τριῶν χωρῶν, αἵτινες ὑπέγραψαν τὰ πρωτόκολλα τῆς Ρώμης, ἀντήλλαξαν γνώμας ἐπὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως, ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὰς τρεῖς χώρας ἀμεσώτερον καὶ ἐπὶ ἄλλων γενικωτέρων δια τὴν Εὐρώπην. Κατὰ τὴν διάσκεψιν διεπιστώθησαν α΄) ὅτι ἐξαιρετικῆς σημασίας καὶ χρησιμότητος διὰ τὴν διαλεύκανσιν κατὰ μέγα μέρος τῆς καταστάσεως ἐν Εὐρώπῃ ἦτο ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ παρέμβασις, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἡ Ἰταλία. β΄) Κατὰ τὴν Διάσκεψιν διεπιστώθη ὡσαύτως, ὅτι ἁρμονικὴ ὑφίσταται συνεργασία τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1936 καὶ ὅτι πλήρης εἶνε ἡ λειτουργία τοῦ ἄξονος Ρώμης — Βερολίνου. Πᾶσα τάσις πρὸς ἀποκλεισμὸν τοῦ Ράϊχ ἐκ τῆς συνεργασίας του εἰς τὰ ζητήματα τῆς παραδουναβείου λεκάνης ἐξέλιπεν. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Αὐστρίας ἐξέθεσαν ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς χώρας των βασίζεται ἐπὶ τῶν ἁρμονικῶν ἀρχῶν τῶν πρωτοκόλλων τῆς Ρώμης καὶ τῆς αὐστρογερμανικῆς συμφωνίας τῆς 11ης Ἰουλίου 1936. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας ἐξέφρασαν τὴν πλήρη αὐτῶν ἱκανοποίησιν διὰ τὴν πολιτικὴν ταύτην. γ΄) Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἄκραν αὐτῶν ἀντίθεσιν πρὸς τὸν κομμουνισμὸν καὶ ἐχαιρέτησαν μετὰ συμπαθείας τὸ ἀντικομμουνιστικὸν σύμφωνον, τὸ ὁποῖον ὑπέγραψαν ἡ Ἰταλία, ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰαπωνία καὶ τὸ ὁποῖον ἐμπνέεται ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν. Ἐπεβεβαίωσαν, ὅτι αἱ χῶραι των εἶνε σταθερῶς ἀποφασισμέναι νὰ καταπολεμήσουν δι' ὅλων αὐτῶν τῶν δυνάμεων τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν. δ΄) Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας ἀνεκοίνωσαν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἰταλίας τὴν ἀπόφασίν των, ὅπως προβοῦν εἰς τὴν ῥητὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἀρχιστρατήγου Φράνκο ὡς ἐκπροσωποῦντος τὴν νόμιμον κυβέρνησιν τῆς Ἱσπανίας καὶ ὅλων τῶν κτήσεών του καὶ ἀποικιῶν της.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν κυβερνήσεων εἶνε τῆς γνώμης ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις ἀποτελεῖ πραγματικὴν συμβολὴν εἰς τὴν διευθέτησιν κατὰ φυσικὸν τρόπον τῶν σχέσεων τῆς Ἱσπανίας μετὰ τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Εὐρώπης. ε΄) Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας, λαβόντες σημείωσιν τῶν δικαίων καὶ σοβαρῶν λόγων, οἵτινες ὠθήγησαν τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν εἰς τὸ ν' ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὴν Κ.Τ.Ε. καὶ διαπιστώσαντες τὰς βαθείας συνεπείας, τὰς ὁποίας ἡ τοιαύτη ἀπόφασις συνεπάγεται διὰ τὴν σύνθεσιν, τὸν σκοπὸν καὶ τὴν δυνατότητα τῆς ὑπάρξεως τῆς Κ.Τ.Ε., ἐδήλωσαν ὅτι ἡ Κοινωνία δὲν δύναται καὶ δὲν πρέπει νὰ περιθληθῇ τὸν χαρακτῆρα ἰδεολογικοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐὰν τοιοῦτον ἐνδεχόμενον ἐπραγματοποιεῖτο, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Οὐγγαρία ἐπιφυλλάσσονται νὰ ὑποβάλουν εἰς νέαν ἐξέτασιν τὰς σχέσεις των μὲ τὴν Κ.Τ.Ε. στ΄) Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐπεβεβαίωσαν ἐκ νέου ὅτι αἱ κυβερνήσεις των ἀναγνωρίζουν πλήρη ἰσοτιμίαν τῆς Οὐγγαρίας εἰς τὰ ζητήματα τῶν στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν κυβερνήσεων ἔλαβον ὑπ' ὄψιν των ὅτι ἡ πραγματοποίησις τῆς ἀρχῆς ταύτης εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπέλθῃ συντόμως. ζ΄) Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐδήλωσαν ὅτι αἱ κυβερνήσεις των παρακολουθοῦν μετὰ τοῦ μεγαλυτέρου ἐνδιαφέροντος τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Οὐγγαρίας καὶ Ρουμανίας. Εἶνε τῆς γνώμης ὅτι ἕνα ἱκανοποιητικὸν ἀποτέλεσμα τῶν οὐγγαρο-ρουμανικῶν σχέσεων θὰ συνέβαλλε μεγάλως εἰς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ παραδουναβίῳ λεκάνῃ. η΄) Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν κυβερνήσεων ἐξήτασαν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ ἐμειναν σύμφωνοι ὅπως προαγάγουν διὰ παντὸς τρόπου τὰς ἐμπορικὰς μεταξὺ τῶν χωρῶν των συναλλαγάς. θ΄) Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν κυβερνήσεων ἐπιβεβαίωσαν τὴν κοινὴν των θέλησιν ὅπως συνεργασθοῦν μεθ' ὅλων τῶν κρατῶν, τῶν ὁποίων ἡ πολιτικὴ δράσις κατευθύνεται πρὸς σκοποὺς ἐξυπηρετοῦντας τὴν πραγματικὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀναδημιουργίαν, τείνοντας δὲ πρὸς μίαν καλυτέραν συνεννόησιν μεταξὺ τῶν λαῶν».

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν κρατῶν ἀπευθύνουν πρὸς τὸν κ. Μουσσολίνι μακρὸν τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου χαιρετίζουν αὐτὸν μετὰ θέρμης ὡς τὸν ἐμψυχωτὴν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον οὗτοι συνεχίζουν διὰ νὰ προστατεύσουν ὄχι μόνον τὰ γνήσια συμφέροντα τῶν συμβληθεισῶν χωρῶν, ἀλλ' ἐπίσης καὶ διὰ νὰ ἀναπτύξουν τὰς ἐγκαρδίους μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις, ἐξυπηρετοῦντες ἅμα τὴν ὑπόθεσιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης.

ΕΝΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἡμιεπίσημον ἀνακοινωθὲν τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας ἀναφέρει, ὅτι αἱ δυνάμεις τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας τῆς πρώτης γραμμῆς εἶνε ἤδη διπλάσιαι ἀπὸ τὰς τοῦ 1935, ὁπότε ἤρχισεν ἐφαρμοζόμενον τὸ νέον πρόγραμμα ἐξοπλισμῶν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ δυνάμεις τῆς πρώτης γραμμῆς ἀπετελοῦντο ἀπὸ 580 ἀεροπλάνα. Συντόμως θὰ τεθοῦν εἰς χρῆσιν νέα χύτερα ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐξοπλισμῶν περιλαμβάνεται καὶ ἡ ὀχύρωσις τῆς Ν. Ἀφρικῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς θαλασσίας ὁδοῦ πρὸς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν διὰ τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ἡ πόλις Φρῆ Τάουν θὰ καταστῇ ἰσχυρὰ στρατηγικὴ βάσις. Θὰ ὀχυρωθῇ καὶ ὁ λιμὴν τοῦ Καιηπτάουν, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἤρχισαν αἱ σχετικαὶ προεργασίαι. Αἱ δαπάναι τῶν ἔργων τούτων, τὰ ὁποῖα θὰ περατωθοῦν ἐντὸς ὀκταετίας, θὰ ἀνέλθουν εἰς 15.000.000 στερλίνας. Θὰ ὀχυρωθῇ ἐξαιρετικῶς ἡ νῆσος Ρόμπεν, ἐγκαθισταμένων εἰς αὐτὴν πυροβολείων μὲ πυροβόλα τῶν 15 δακτύλων. Θὰ κατασκευασθῇ μεγάλη δεξαμενή, δυναμένη νὰ περιλάβῃ πολεμικὰ 50.000 τόνων. Πέντε ἑκατομμύρια στερλίναι θὰ δαπανηθοῦν διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν ἀπὸ τῶν ἀκτῶν πρὸς τὰ κέντρα τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἐντείνεται ἡ κίνησις διὰ τὸν ναυτικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ ἐν Γαλλίᾳ. Οὕτω ἡ ἐφημερὶς «Ἀδιάλλακτος» δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ κ. Πιὲρ Ντυμπάρ, ἀγγέλλοντος, ὅτι ἐγένοντο ἤδη συνομιλίαι ἐπὶ τοῦ μεσογειακοῦ ζητήματος μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Καμπινσὶ καὶ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. «Γνωρίζομεν ἀσφαλῶς, συνεχίζει ὁ κ. Ντυμπάρ, ὅτι ὁ κ. Σωτὰν θὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τούτου ἐντὸς τῶν προσεχῶν 24 ὡρῶν. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τοῦ ὁποίου ὁ προϋπολογισμὸς διὰ νέας ναυπηγήσεις κατὰ τὸ 1938 εἶνε ὁ μόνος ἐξ ὅλων τῶν προϋπολογισμῶν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης, ὁ ὁποῖος ἐμειώθη, θὰ ζητήσῃ συμπληρωματικὰς πιστώσεις, καθ' ἃ δὲ πιστεύομεν ἤμισυ ἑκατομμύριον φράγκων καὶ θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος τῆς τρεχούσης χρήσεως καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ νὰ γίνουν ἀμέσως αἱ ναυπηγήσεις, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ προγράμματος τοῦ 1938. Εἰς τὰς ναυπηγήσεις αὐτὰς περιλαμβάνονται δύο ἀεροπλανοφόρα. Ἓν καταδρομικόν, ἓξ ἀντιτορπιλλικὰ καὶ πέντε ὑποβρύχια. Αἱ ἐν λόγῳ ναυπηγήσεις δὲν εἶνε ἐπαρκεῖς, ἀλλ' ἀνατιμωτίζεται δι' αὐτῶν μόνον τὸ παρόν, μέχρις οὗ ληφθοῦν καὶ νεώτεραι ἀποφάσεις».

Ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας, ὅτι, κατὰ τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους, ἡ ἀρτισύστατος ναυτικὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἀπεσχίσθη ἀπὸ τὸ ἐπιτροπᾶτον Ἀμύνης, θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ναυπήγησιν πολλῶν νέων μονάδων καὶ διὰ τὴν ἵδρυσιν ναυστάθμων, δεξαμενῶν καὶ ἄλλων βοηθητικῶν τοῦ στόλου ἐγκαταστάσεων. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐπιδιώκεται ἡ σημαντικὴ ἐνίσχυσις τοῦ σοβιετικοῦ στόλου, τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις ἐξαιρέσει τῶν ὑποβρυχίων, εἶνε σήμερον μετριωτάτη. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς νέας αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἐτέθη ὁ κ. Σμυρνώφ. Φημολογεῖται πρὸς τούτοις ἡ σύστασις καὶ ἀνεξαρτήτου ἐπιτροπῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης, τὴν ὁποίαν θὰ διευθύνῃ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀμύνης Σαντένκο.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΤΕΘΕΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΕΥΜΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΔΟΥΚΙΚΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗΣ ΦΙΛΙΑΣ

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας» παρετέθη χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπίσημον γεῦμα ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοελληνικοῦ Συνδέσμου πρὸς τιμὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ δουκὸς τοῦ Κέντ. Εἰς τὴν ἐπίσημον τράπεζαν παρεκάθησαν περὶ τὰ 360 ἄτομα μέλη τοῦ Συνδέσμου, παρέστησαν δὲ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Δοὺξ τοῦ Κέντ μετὰ τῆς Α. Β. Υ. πριγκιπίσσης τοῦ Κέντ, ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ κ. Λέλα Μεταξᾶ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Οὐατερλόου μετὰ τῆς λαίδης Οὐατερλόου, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς κ. Μάκ Βῆ μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ Μέγας Αὐλάρχης κ. Μερκάτης, οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Λογοθέτης, Γεωργακόπουλος, Κοτζιᾶς, Μαυρουδῆς, Νικολούδης καὶ Ἀποστολίδης μετὰ τῶν κυριῶν των, ὁ ναύαρχος κ. Παπαρρηγόπουλος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ὑψηλάντη, ὁ Δήμαρχος κ. Πλυτᾶς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀγγλοελληνικοῦ Συνέσμου κ. Μιχαλόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου κ. Παπάγος μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Δουκός, ὁ καθηγητὴς κ. Ρουθ, ὁ κ. Ράϊμερ μετὰ τῆς κυρίας του, οἱ κ. κ. Μαντζαβῖνος, Σταθᾶτος, Κατρόζος, Δροσόπουλος, Τσουδερὸς μετὰ τῆς κυρίας του, Ἀνδρουλῆς καὶ ἄλλοι.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια τὴν Α.Β.Υ. τὸν Δοῦκα τοῦ Κέντ προσεφώνησε πρῶτος ἀγγλιστὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀγγλοελληνικοῦ Συνδέσμου κ. Α. Μιχαλόπουλος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Ὑψηλότατε,

Τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας ὁλόκληρος ἡ χώρα ἑορτάζει τὸ χαρμόσυνον γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐθώκεν ἀφορμὴν εἰς τὰς Ὑμετέρας Βασιλικὰς Ὑψηλότητας νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ ἀρχαῖον τοῦτο ἄστυ. Ὅλοι ὅσοι εὑρίσκονται συγκεντρωμένοι ἐνταῦθα ἀπόψε ἀσφαλῶς θὰ ἔχουν ζωηρὰν εἰς τὴν μνήμην των τὴν θύμησιν παρομοίου ἀξιομνημονεύτου γεγονότος, ὅπερ πρὸ τριῶν μόλις ἐτῶν ἤγαγε τὸν Βασιλικὸν Οἶκον τῆς Μ. Βρεταννίας μετὰ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐχαλκεύσεν οὕτω ἕνα ἀκόμη κρίκον εἰς τὴν μακρὰν ἁλυσίδα παραλλήλων παραδόσεων καὶ αἰσθημάτων, ἡ ὁποία συνενώνει τοὺς λαοὺς τῶν δύο χωρῶν.

Ὁ Ἀγγλοελληνικὸς Σύνδεσμος συναισθάνεται βαθύτατα τὴν τιμήν, ἥτις προσγίνεται αὐτῷ διὰ τῆς ἀποδοχῆς ἀπὸ μέρους τῆς Α.Β.Υ. τῆς Δουκίσσης καὶ Ὑμῶν τῆς προσκλήσεώς μας ὅπως παρακαθήσητε εἰς τὸ γεῦμα τοῦτο. Οὐδεμία τιμή, οὐδεμία φιλοφρόνησις ἠδύνατο νὰ εἶνε καταλληλοτέρα καὶ νὰ ἀποσπάσῃ περισσότερον τὴν ζωηρὰν συμπάθειαν ἡμῶν ὅλων ἀπὸ τὴν παρουσίαν ἐν μέσῳ ἡμῶν σήμερον τῶν δύο Ὑψηλῶν Προσώπων, ἅτινα ἐνσαρκώνουν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἀρρήκτους δεσμοὺς φιλίας, τοὺς ὁποίους ἀποτελοῦντας αὐτὸν τοῦτον τὸν σκοπὸν τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου.

Ἐν ὄψει τῆς εὐρυτάτου σχέσεως, περὶ ἧς ὡμίλησα, ὁ χαιρετισμός, τὸν ὁποῖον σᾶς ἀπευθύνομεν, Ὑψηλότατε, εἶνε διττῶς θερμός, διότι ἡ ἐπιθυμία μας θὰ ἦτο ὅπως συναισθανθῆτε, ὅτι προσηλθατε εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὄχι μόνον ὡς φιλοξενούμενος, ἀλλὰ καὶ ὡς μέλος τῆς ἰδικῆς μας Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Ἐνέχει τι τὸ ἰδιαιτέρως συγγενές, τὸ ἀμοιβαῖον αἰσθηματικὸν ρεῦμα, τὸ ὁποῖον διέπει τὰς σχέσεις τῶν λαῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἡ φιλολογία, ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ἐδιδάχθησαν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὰ Πανεπιστήμια σας μετ' ἀπαραμίλλου μεθοδικότητος, εὐρυμαθείας καὶ ἀγάπης.

Εἰς τὴν παράδοσιν ταύτην ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν ἀνεξαρτησίαν της, διότι ὁ ἀποφασιστικὸς ἀγὼν τῶν Ἑλλήνων τοῦ 1821, ὅπως ἀποκτήσουν τὴν ἐλευθερίαν των, ἐναντίον τρομερῶν δυσχερειῶν, προσέλαβε ἐνθουσιαστικὸν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἤλθον μὲ τὸν μεγαλύτερον ἐνθουσιασμόν. Οἱ Ἕλληνισταὶ τῆς Ἀγγλίας—καὶ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν ὑπῆρχε σχεδὸν Ἄγγλος μορφωμένος, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἦτο ἑλληνιστής—ἐπρεσάσαν τὴν Ἀγγλίαν ὑπὸ τὴν εὐνοϊκὴν καθοδήγησιν τοῦ Κάνινγος, ἔλαβε θετικὸν πλέον ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας προσανατολισμόν.

Καὶ τοιουτοτρόπως μὲ τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἱπποτικὴν προσήλωσιν πρὸς τὰς περιπετείας, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Βύρων καὶ τοῦ Ράλεϊ ἀποτελοῦν κληροδότημα τοῦ λαοῦ τῆς Ἀγγλίας, ἐσυχερείας καὶ τὰ περιωρισμένα μέσα ἑνὸς μικροῦ κράτους.

Εἴμαι πεπεισμένος ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐπροχώρησε τόσον μακρὰν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς συγχρόνου προόδου, ἐπειδὴ εἰμεθα λαοὶ κριθῶς τὸ πνεῦμα τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ ἐπιχειρηματικότητος, τὸ ὁποῖον, ἀνοικοδομεῖ μίαν εὔρωστον ἐμπορικὴν κοινωνίαν ἐν καιρῷ εἰρήνης. Εἶνε τὸ αὐτὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὑπὸ ἄλλας περιστάσεις καὶ μὲ πλοῦτον ὑλικὸν πέραν τῶν ὁρίων καὶ τῆς φαντασίας μας ἀκόμη ἐπωκοδόμησε τὴν μεγάλην σας ἀποικιακὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ τὰ τὸν 16ον αἰῶνα καὶ συγκρατεῖ στενῶς θάλασσα ἑπίσης εἶνε τὸ κοινὸν κληροδότημα, τὸ ὁποῖον ἐσεῖς καὶ ἐγὼ καὶ ἡ Ἐπιτροπή εἴμεθα τελείως ἄχρηστοι — ὅσον δήποτε διακοσμητικοὶ καὶ ἂν εἴμεθα! — καὶ ὅτι οὐδεμίαν πραγματικὴν ἐργασίαν ἐκάμνομεν. Ἀντελήφθη ὅτι εἴχομεν ὅλοι παρίδει ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀληθῶς ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἦτο νὰ θέσωμεν εἰς ἐφαρμογὴν τοὺς νέους "Ελληνας καὶ "Αγγλους καὶ τὸν δύο φύλων, καὶ νὰ βοηθήσωμεν αὐτοὺς νὰ γνωρισθοῦν μεταξύ των καλύτερον καὶ νὰ συναντηθοῦν ἐπὶ τοῦ κοινοῦ ἐδάφους τῆς πνευματικῆς προόδου καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀναψυχῆς. Ὀφείλεται, μὲ δύο λέξεις, ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τῆς συζύγου μου τὰς προσπαθείας ἡ πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους ἵδρυσις τῆς ὀργανώσεως, ἣν ὀνομάζομεν «Junior Anglo - hellenic League» καὶ ἥτις στεγάζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν τῇ παλαιᾷ πρεσβείᾳ. Εἰς ἐκεῖνο τὸ ἐξαίσιον περιβάλλον τὸ πλῆρες ἱστορικῶν ἀναμνήσεων ἑνὸς αἰῶνος περιβάλλον ποὺ, μὲ λύπην τὸ λέγω, δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἡ Junior League, ἀνεπτύχθη ἐντὸς ἐξαιρετικῶς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος εἰς κέντρον ἀγγλικῶν σπουδῶν ὅπου γίνεται διδασκαλία εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἀγγλικὰ γράμματα, ὅπου ὑπάρχει ἤδη ἐξαίρετος βιβλιοθήκη καὶ ὅπου νέοι, "Ελληνες καὶ "Αγγλοι, συχνὰ συναντῶνται εἰς κοινωνικὰς συναναστροφάς, παιδιάς, χορὸν κλπ. Αὐτὴ ἡ ἀρχή, διότι περὶ αὐτῆς ὡς ἐλπίζω πρόκειται, εὑρίσκεται νομίζω ἐπὶ ὀρθῶν βάσεων καὶ ὡς εἶπον, εἶνε ἡ σύζυγός μου ἡ ὁποία ἀντελήφθη πρώτη ὅτι αὐτὸ ἀκριβῶς ἐχρειάζετο διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἀγγλοελληνικῆς φιλίας, ἀφωσιώθη μὲ ὅλην της τὴν ψυχὴν διὰ τὴν ὀργάνωσίν του καὶ ἔσυρε ὅλους (καὶ ἐμὲ καὶ Σᾶς κύριε Πρόεδρε) εἰς τὰ βήματά της.

Τέλος ἔρχομαι εἰς τρίτον παράγοντα οὐχὶ ὀλιγώτερον σημαντικόν, ὁ ὁποῖος κατέστησε δυνατὴν καὶ τὴν σημερινὴν ἐμβρυώδη ἀγγλοελληνικὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν μέλλουσαν, ὡς ἐλπίζομεν, πρόοδόν μας. Ὁ παράγων αὐτὸς εἶνε ἡ προθυμία τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ὁ φίλος μου — ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ τὸν ἀποκαλέσω οὕτω — πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως θὰ συμφωνῇ, εἶμαι βέβαιος, πρὸς ὅσα εἶπον σχετικῶς πρὸς τὰς ὀρθὰς ἀντιλήψεις τῆς Λαίδης Οὐατερλόου, ὅτι ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον πράγματι ἔπρεπε νὰ ἐνδιαφερθῶμεν ἦσαν οἱ νέοι. Μήπως κυρία του ἀρχὴ ἐν τῇ προσπαθείᾳ του νὰ πραγματοποιήσῃ, ὅτι ὠνόμασε τρίτον ἑλληνικὸν πολιτισμὸν δὲν εἶνε ἡ φροντὶς — πρώτη καὶ πρὸ πάσης ἄλλης — ὅπως παρασχεθῶσιν εἰς τὰς νεωτέρας γενεὰς μακρὰν τῆς ὑλικῆς στενοχωρίας καὶ τοῦ ἠθικοῦ χάους, τὰ μέσα διὰ νὰ ἀποδώσωσιν ἀρίστους πολίτας ἐλευθέρου καὶ ἡνωμένου Ἔθνους;

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐφ' ὅσον εἶνε τοῦτο ἰδεῶδες πρὸς τὸ ὁποῖον πάντες μετὰ συμπαθείας προσβλέπομεν καὶ πρὸς τὸ ὁποῖον δὲν νομίζω ὅτι εὑρίσκονται πως εἷς ἀντίθεσιν αἱ ἀγγλοελληνικαὶ ἐπιδιώξεις καὶ ἐλπίδες μας, ἐπωφελούμεναι τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς διὰ νὰ εἴπω πόσον βαθέως εὐγνώμονες εἰμεθα ὅλοι εἰς τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν συνδρομὴν της εἰς τὸ ἔργον μας, ἀφ' ἧς ἀγωνιζόμεθα κατὰ τῆς ἐγκαταλείψεως ἐν τῇ ὁποίᾳ εὑρίσκοντο ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ αἱ ἀγγλικαὶ σπουδαὶ καὶ τῆς ἐσφαλμένης κατευθύνσεως ἣν ἠκολούθουν. Οὐδεμία ὑπάρχει ἐκ τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως εἰσηγήσεων μου ἡ ὁποία δὲν εἰσηκούσθη καὶ ἀσφαλῶς δὲν ὑπάρχει οὔτε μία ἤτις νὰ μὴ ἔτυχε τῆς μάλλον συμπαθοῦς ἐξετάσεως ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συνεργατῶν του. Καὶ ὅταν ὁμιλῶ περὶ τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως δὲν ἐννοῶ μόνον αὐτόν. Εἴμεθα βαθέως ὑπόχρεοι καὶ ἀπευθύνομεν θερμὰς εὐχαριστίας εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως ὅσα ἐν προκειμένῳ εἶνε ἁρμόδια καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς φίλους μου ὑπουργοὺς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, τῆς Πρωτευούσης καὶ τοῦ Τύπου. Τὰς διαθέσεις αὐτὰς τῆς Β. Κυβερνήσεως ἐμπνέει, νομίζω, φροντὶς διὰ τὴν συνέχισιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀγγλοελληνικῆς φιλίας ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐμπνέουσαν τὴν κυβέρνησιν τῆς Α.Μ. ἐν τῷ Ἡνωμένῳ Βασιλείῳ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ κατὰ τῶν στοιχείων μὲ κάπως πρωτόγονα καὶ περισσότερον περιπετειῶδη ναυτικὰ κατασκευάσματα.

Ἡ ἰδέα ὅτι ἡ θάλασσα διαχωρίζει τοὺς λαοὺς εἶνε ἀπολύτως σφαλερά. Ἴσως διαχωρίζῃ λαοὺς νοθρους, συνδέει ὅμως καὶ ἐξέλιπαρτεῖ τοὺς δραστηρίους λαούς. Ἀποδῶ μεγα μέρος τῆς προόδου τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος εἰς τὰς μὲ τὴν Ἀγγλίαν σχέσεις τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων τοῦ 18ου καὶ 19ου αἰῶνος, οἵτινες ἀπεζήγαγον μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ἐκτεταμένας ἐμπορικὰς συναλλαγὰς καὶ ἵδρυσαν πλουσίας ἑλληνικὰς παροικίας ἐν Λονδίνῳ, Λίβερπουλ, Μάντσεστερ καὶ Καρδιῷ καὶ διετήρουν συνεχῆ καὶ καρποφόρον ἐπαφὴν μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν. Τὴν συνεχῆ ταύτην ἐπαφὴν εἰς τὸν κύκλον τῶν γραμμάτων τῆς διανοητικῆς καὶ ἑλληνικὸς Σύνδεσμος τόσον ἐν Ἑλλάδι ὅσον καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ νὰ διατήρηση καὶ ν' ἀναπτύξῃ, ἀποτελεῖ δὲ διὰ τὰ μέλη αὐτοῦ μεγάλην ἱκανοποίησιν ὅταν βλέπουν τὰς στηριξέως τῶν ἡγετῶν ἀμφοτέρων των λαῶν.

Ἐντὸς τῶν τελευταίων τριῶν ἐτῶν ὁ Ἀγγλοελληνικὸς Σύνδεσμος ἐν Ἀθήναις ἐπεδίωξε τοὺς σκοποὺς τοὺς κάπως ἐνεργητικώτερον καὶ ἔχομεν